

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש
פרשת נח

הגיליון השבועי לכל יהודי 878

ה' במרחשוון התשס"ד
(31.10.03)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד — המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

תפילה בקבר רחל

הוועד למען קבר רחל קורא לציבור הרחב לבוא להתפלל במקום ביום חמישי הקרוב, י"א במרחשוון, יום פטירתה של רחל אימנו. אוטובוסים ממוגני-ירי של אגד (קו 163) יצאו לקבר רחל מהתחנה המרכזית בירושלים, ברציפות מיום רביעי ב-6 בערב עד יום חמישי ב-6 בערב. כמורכך יפעלו אוטובוסים מצומת בית-לחם-גילה במשך כל השעות הלילה. זה הזמן והמקום להתפלל לגאולת עם-ישראל. טל' 056-530537.

הונאת הציבור

בשבוע שעבר פורסם שוב עלון בחירות, הדומה מאוד בשמו, בעיצובו ובשימוש מדוריו לגיליון 'שיחת-השבוע'. הננו מביעים את תמיהתנו על יהודים שומרי תורה ומצוות החוזרים שוב ושוב על מעשה שיש בו משום הונאת הציבור, כאילו גיליון 'שיחת-השבוע' או חב"ד קשורים למערכת הבחירות.

שבת ארץ-ישראל

היישוב אלון-מורה, חלוץ ההתיישבות היהודית בשומרון, מזמין את הציבור (משפחות ויחידים) להתארח ביישוב בשבת הבאה, פרשת לך-לך. לפרטים 02-9973433 או 058-390626.

הפקות חדשות

הסופרת **מנוחה פוקס** מגישה את **חם וקר**, הפקה חביבה ומושקעת לילדים בגיל הרך. **גרינטק מדיה** מגיש את פרק ב של **טעות בחסד עליון** — קומדיית טעויות משעשעת בעלת מסר חינוכי. **ניצוצות של קדושה** הפיקו את **עין טובה**, בשני חלקים, סיפור שממחיש כמה חשוב להביט בעין טובה על יהודי, ואיך אפשר לטעות כשמביטים על יהודי בעין שלילית. טל' 0704120-7001.

זמני השבוע

ירושלים ת"א חיפה באר-שבע אילת ניר-זרוב					
כניסת השבת	4:15	4:30	4:20	4:34	4:32
צאת השבת	5:28	5:29	5:28	5:30	5:32
פקס:	03-9606169				
אינטרנט:	www.chabad.org.il				
דואר אלקטרוני:	chabad@chabad.org.il				
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות					
נא לשמור על קדושת הגיליון					

המוסר של הג'ונגל

אסור לקיים שום שיח-ושיג עם מי שתומכים ברצח ובשפיכות-דמים. עצם ניסיונות ההידברות עם בני-אדם כאלה היא חרפה מוסרית ממדרגה ראשונה

בצלם אלוקים עשה את האדם". אלה חוקי-היסוד הבסיסיים ביותר לקיומה של כל חברה אנושית. קדושת החיים וההכרה כי כל אדם נברא בצלם אלוקים — זה היסוד לכל מערכת מוסרית. בלא הכרה זו, במה מותר האדם מן הבהמה?

אולם חיים בסביבתנו בני-אדם שערכי-יסוד אלה אינם מקובלים עליהם. הם מסוגלים להיכנס לבית שליו ולירות למוות בפעוטות בעריסותיהם. הם משגרים מתאבדים להתפוצץ באוטובוס מלא נשים ותינוקות. הם אינם מנידים עפעף בהיכנסם למסעדה, שבה יושבות משפחות עם ילדים, זוורעים סביבם מוות ורצח.

אי-אפשר לטעון שרצחנות זו היא נחלתם של יחידים. סקרים שנערכים בקרב ערביי יש"ע מעלים שרובם ככולם תומכים במעשי הטרור המזוויעים הללו. המרצחים-המתאבדים נהפכים לגיבורים ול'שהידים'. בכל הג'ונגלים המלאכותיים של הנציגים הרשמיים לא שמענו מעולם שלילה מוסרית עקרונית. לכל היותר הם מצהירים כי בשעה זו אין המעשים הללו משרתים את האינטרס הפלסטיני. עמדה זו עצמה היא סוג של קריצה, לאמור: המעשה עצמו ראוי ונכון, אבל לא עכשיו.

איפה המוסר

האמת היא שקשה לבוא בטענות אל העולם, בשעה שאנשים מתוכנו, אחינר-בשרנו, המדברים בדרך-כלל גבוהה-גבוהה על ערכים ומוסר, מתעלמים בשיטיות מההשחתה המוסרית של הפלסטינים, ומוסיפים לדגול בניהול משא-ומתן עם המרצחים הנתעבים ובוותורים לטרור.

עלינו לחזור ולשאת בגאון את דגל הערכים והמוסר המגולמים בשבע מצוות בני-נח, ובראשם — השלילה המוחלטת של כל מעשה רצח והרג, 'כי בצלם אלוקים עשה את האדם'. דווקא משום כך אסור לקיים שום שיח-ושיג עם מי שתומכים ברצח ובשפיכות-דמים. עצם ניסיונות ההידברות עם בני-אדם כאלה היא חרפה מוסרית ממדרגה ראשונה.

וב הננו עדים להתייצבות האוטומטית של העולם נגדנו, בשם המוסר, כביכול. האו"ם מתאחד לגנות את הקמת גדר הביטחון, ובימים האלה מטיפים לנו מוסר על ההרס שנגרם בעזה לבניינים ששימשו את הטרור. חריצת הדין הזאת מזכירה את הבדיחה:

במעבה הג'ונגל נפגשו עורב וזמיר, ופרץ ביניהם ויכוח בשאלה מי שר יפה יותר. הציע העורב, שבעל-החיים הראשון שיעבור לידם יהיה השופט ביניהם, והמנצח ינקר עין אחת למפסיד. בתוך כך עבר במקום חזיר-בר, והוא נתמנה לשופט. שמע את שירתו של הזמיר, וקולו הדקיק לא מצא חן בעיניו. כששמע את שירת העורב, פסק מיד — הוא שר יפה יותר. ניקר העורב את עינו של הזמיר. התחיל הזמיר לבכות. שאלו העורב, למה תבכה, צריך לדעת להפסיד בכבוד. אמר הזמיר: "אינני בוכה על ההפסד, אני בוכה כשאני רואה את מי שמו למבין על שירתי..."

אין גינוי מוסרי

ראינו את כל הצדקנים שהרימו את ידם נגד ישראל, כיצד נהגו הם במלחמותיהם. אפילו האומות הנאורות והתרבותיות לא נזהרו מעולם מפגיעה באזרחים כפי שאנחנו נזהרים. על-אחת-כמה-זכמה המדינות המוסלמיות ומדינות העולם השלישי. אבל לנו הן מטיפות מוסר.

מבחילה מכול היא נשיאת שם המוסר על-ידי הרשות הפלסטינית. היא מייצגת ציבור שהגיע לשפל המדרגה של רצחנות ואכזריות. הרשות הזאת עצמה נגועה בטרור מכף רגלה ועד קדקודה, והיא תומכת בפועל או בקריצה במעשי הפשע הנתעבים ביותר. אבל נציגיה ודובריה מופיעים בכלי-התקשורת העולמיים ומדברים בשם המוסר.

לאחר המבול הזהיר הקב"ה את נח ובניו על קיום שבע מצוות בני נח (שש מצוות שניתנו לאדם הראשון ומצווה נוספת שניתנה לנח ובניו). הקב"ה הזהיר במיוחד מפני שפיכות דמים: "שופך דם האדם, באדם דמו יישפך, כי

מבול הדאגות כמקווה טהרה

האדם הטובל בו, והתבטלות זו מביאה אותו לידי התעלות, שיוכל להיות 'כלי' לענייני הקדושה.

מיס. מסיבה זו נקרא המבול "מי נח" – מלשון מנוחת הרוח ("נייחא דרוחא"), שכן הוא הביא מנוחה ונחת לעולם.

המבול ששטף את העולם ומחה את היקום היה אירוע חד-פעמי, והקב"ה נשבע שלא יביא עוד מבול על העולם; אולם 'מבול' מסוג שונה קיים בכל עת וזמן, והוא מציף את האדם – ה'מבול' של טרדות הפרנסה.

די ברגע אחד

זה גם עניינן של דאגות הפרנסה: הן גורמות לאדם שבירה ויציאה מעצמו, שזה סוג של התבטלות, ועל-ידי כך הוא מתעלה ונעשה 'כלי' ראוי יותר לקבלת אור הקדושה.

זה גם עניינן של דאגות הפרנסה. אמנם לעינינו נראה שכל מהותן הפרעה ובלבול, אבל לאמיתו של דבר הן מביאות טהרה והתעלות. הקב"ה נתן לנו את דאגות הפרנסה כדי שעל-ידן נזדכך ונתעלה למדרגה גבוהה יותר.

בתורת החסידות מבואר שכל אחד ואחד נדרש להתמודד עם 'מבול' זה – דאגות הפרנסה וטרדותיה. הדרך להינצל ממנו היא על-ידי ה'תיבה' – תיבות התורה והתפילה. כשיהידי מכניס את עצמו לתוך תיבות התורה והתפילה, הוא מגן על עצמו מפני 'מבול' טרדות הפרנסה.

'כלי' לקדושה

תוכנו הפנימי של מקווה הוא – התבטלות עצמית. הרמב"ם אומר, שהטבילה במקווה עניינה "שיטבול במי הדעת הטהור". לכן המקווה צריך להיות של ארבעים סאה, שיעור המים "שכל גופו עולה בהן". כשאדם טובל במקווה, הוא מוקף כולו במים ומתבטל. רמז לכך אפשר לראות במילה 'טבילה', שבצירוף אחר יוצרת את המילה 'הביטל'.

מכיוון שאין לראות בכך עונש חסוֹשֵׁלום, אלא סוג של טהרה ושטיפת העניינים הבלתי-רצויים, הרי מובן שטהרה זו יכולה להתחולל ברגע אחד. אם ייקלט בנפשו זו יכולה האדם התוכן הפנימי של דאגות הפרנסה, והוא יחוש את הטהרה והזיכוך שבהן, יצא בזה ידי-חובתו, וכבר יוכל להגיע ל'נייחא דרוחא' בגשמיות וברוחניות גם יחד.

כלומר, המקווה יוצר התבטלות עצמית של

טהרה והתעלות

הקשר בין המבול כפשוטו ל'מבול' הטרדות עמוק יותר. תורת החסידות מסבירה שהמבול לא היה בבחינת עונש בלבד, אלא גם פעולה של טהרה. העולם שקודם המבול היה עולם בלתי-מטוהר, והמבול טיהר אותו. לכן נמשכה ירידת הגשם ארבעים יום, בדוגמת המקווה שיש בו ארבעים סאה של

(לקוטי שיחות כרך א, עמ' 4)

מן המעייין

נושא השבוע: צדיק

צדיק כל היום

"צדיק תמים" פירושו, שצדקתו בקיום רצון ה' היא התמימות ובשלמות, כל היום כולו. הוא קשור עם הקב"ה לא רק בשעה שהוא לומד ומתפלל, אלא גם כשהוא אוכל ושותה.

(לקוטי שיחות)

שקן וחנפן, שלמען נוחותו מבקש להיות בשלום עם כל הבריות, ולשאת חן בעיניהם.

(רבי יחזקאל מקוזמיר)

בני-אדם מדברים...

רש"י בא ללמדנו ששום אדם, אפילו גדול הדור, אינו מחוסן מפני חיצו לשונם של בני-אדם. על-כן אין להתחשב תמיד במה שהבריות אומרות. כבר ראינו בנח, שהתורה מעידה עליו כי הוא צדיק ותמים ובכל-זאת נמצאו מי שדרשוהו לגנאי.

(רבי מאיר מפרמישלין)

שבח הצדיק

רש"י מפרש שהואיל והתורה הזכירה את נח סיפרה בשבח. מכאן למדנו שיש לחנך ילד, שכאשר מזכירים לפניו צדיק, מיד הוא מתחיל לשבח את הצדיק, מתוך התפעלות וחמימות.

(לקוטי שיחות)

בין צדיק לרשע

שאלו את רבי לוי-יצחק מברדיצ'ב: מה ההבדל בין צדיק לרשע? השיב להם: הצדיק שפל בעיני עצמו, והרשע – בעיני אחרים.

צדיק במעשיו

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק" (בראשית ו,ט). מפרש רש"י: "אלה תולדות נח – ללמדך שעיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים". צדיק אינו מי שהוא בעל ייחוס בלבד, שאבותיו היו צדיקים, אלא הוא עצמו צריך להיות בעל מעשים טובים.

(דבר ישראל)

מבחוץ רואים פנימה

שאלו את רבי מנחם-מנדל מקוקצק: איך תדע לעוץ עצות בענייני העולם הזה, שמימך לא עסקת בהם? השיב להם: כשנמצאים בחוץ מיטיבים לראות את מה שבפנים.

מתנבדי הצדיק

"נח איש צדיק... בדורותיו". מפרש רש"י: "יש מרבתינו דורשים אותו לשבח... ויש שדורשים אותו לגנאי". כיצד אפשר לדרשו לגנאי כאשר התורה עצמה מעידה עליו שהיה איש צדיק תמים? אלא צדיק אמיתי הוא מי שיש דורשים אותו לגנאי, שיש לו גם מתנגדים, שכן מי שדורשים אותו לשבח בלבד, סימן שהוא

אמרת השבוע

ליצר אין יצר

פעם אחת באו אל רבי שלמה מקרלין וסיפרו לו על הירידה הרוחנית שחלה בדור ועל התגברות כוחו של היצר. נשא רבי שלמה את עיניו למרום וקרא:

"הושיעני-נא, ריבונו-של-עולם, מן היצר, שכוהו גדול מכוחי. הוא מלאך, ואני בן-אדם. היצר אינו זקוק לאכילה ולשתייה, ולא לפרנס אישה וילדים, כמוני. הוא ממלא את שליחותו כשהוא מסית לעבירה, ואין לו יצר-הרע שמפתה אותו לא למלא את שליחותו. ואני..."

שקים של מצוות

איש תם ויראשמים היה ר' דוד בטלמן. תושבי בתי נייטן, שכונת מגוריו, הכירוהו היטב וכיבדוהו מאוד על טוב-ליבו ועל יושרו המיוחד. לפתע חלה ונפל למשכב. כעבור ימים אחדים הכריעו המחלה, ולמגינת-ליבם של רעייתו וילדיו הרכיב הסתלק לבית-עולמו.

כשכבר עמד מסע ההלוויה לצאת לדרך התקרבה לפתע האלמנה הנסערת אל המיטה ובבכי קורע-לב פנתה אל בעלה הנפטר ואמרה: "זוכר אתה, דוד, כיצד חילקנו בינינו את שכר המצווה של שקי הגניזה? ובכן, אתה כבר לא תוכל לקיים עוד מצוות בעולם הזה ולהעשיר את אוצר זכויותיך. ואילו אני עוד נשארת כאן, עם הילדים. בעזרת ה' עוד יהיה סיפק בידי לקיים מצוות רבות ולהגדיל בכך את שכרי לעולם הבא. מעניקה אפוא אני לך, בלב שלם, את חלקי באותה מצווה. שלך ושלי — שלך..."

מה הם אותם שקי גניזה ומהו השכר שעליו דיברה האלמנה המסכנה? ובכן, כדי להבין זאת יש להקדים תחילה מעט רקע על התקופה ואנשיה ועל אישיותם המיוחדת של ר' דוד בטלמן ורעייתו.

האישה, מרת נחמה, הייתה בת למשפחת המבורגר, שהחזיקה בבנק הראשון בירושלים. לחתנתה הביאה עמה הכלה דנוניה בסכום נאה ומכובד. לאחר נישואיהם פתחו בני-הזוג חנות מכולת למחיתים.

תחילה היה נראה כי ההצלחה מאירה להם פנים. החנות הייתה מלאה סחורה ושקקה כל העת קונים. מדי כמה ימים נאלץ ר' דוד לגייס סבלים שיישאו לחנותו שקים ומצרכי מזון, כדי לחדש את הסחורה שהתרוקנה מן המדפים במהירות רבה.

חלפו כמה חודשים ועשרות החבורות שנערמו על הדלפק העידו על מצוקת הקוהות, ועמה גם על מצוקתם של בעלי המכולת. אכן, רבים קנו, אך רק למעטים הייתה גם היכולת לשלם בעד מוצרי המזון שנטלו. כל היתר קנו בהקפה. רשימות צפופות ומסודרות למופת מילאו את מחברות הקונים ואלה תפחו והלכו.

יום אחד מסר ר' דוד לרעייתו כי ההון שהועידו להשקעה בבית-מסחרם כלה עד תומו, וכי מדפי המכולת החלו להתרוקן מתכולתם. כעבור ימים אחדים ננעלו דלתות החנות במסגר ובריה, ובעלי המכולת שבו לביתם

כוח התיבות

יסוד בחסידות הוא, שהתורה היא נצחית בכל זמן ובכל מקום. גם סיפור המבול נצחי ובעל משמעות נצחית. וכך מפרש זאת הבעש"ט: האדם נשטף על-ידי 'מבול' של טרדות, והדרך להינצל מהן היא — התיבה, התיבה במובן של מילה — המילים הקדושות של התורה והתפילה. התורה מצווה את היהודי "בוא אל התיבה" — היכנס לתוך תיבות התורה והתפילה, ואז תינצל מהמבול.

גדולי החסידות מדברים הרבה על החשיבות שבאמירת דברי תורה ותפילה בכל הזדמנות. מסופר שלבעש"ט היה חסיד, הרשל שמו, איש פשוט, שהתפרנס מחפירת בארות. הוא היה בקי בחמישה חומשי תורה ובספר תהילים בעל-פה, והיה חוזר על אותיותיהם תמיד, בשעת מלאכתו ובעת הליכתו. אמר עליו הבעל-שם-טוב: "להרשל החופר יש דעה למעלה" (ספר המאמרים תש"ט עמ' 86).

הקדושה מותרה רשם

אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש היה מרבה לעורר בדבר הצורך לטהר את אוויר העולם על-ידי חזרת משניות ותניא בעל-פה ואמירת דברי תורה ותפילה בכל הזדמנות, גם כשהולכים ברחוב. וכך אמר (היום יום יא טבת): "כשנמצאים בחנות, הולכים ברחוב, נוסעים ברכבת ואומרים אותיות של תורה — מטהרים את האוויר. כל אחד ואחד צריך לזכור דבר-מה בעל-פה (חומש, תהילים, משניות, תניא), כדי שבכל הזדמנות ובכל מקום יוכל להתבונן ולומר את האותיות הקדושות שבתורה".

ועוד אמר (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 17): "כשהולכים ברחוב, הרי אין אדם יודע מה בליבו של חברו, אבל העץ והאבן יודעים. הם חשים מי הפוסע וזורך עליהם — אדם ריק, או אדם בעל-תורה". ושם (עמ' 151): "לו ידעו איזה רושם נשאר בעולם מאמירת פסוק חומש או פסוק תהילים — לא היו הולכים ברחוב בלי דברי-תורה".

פעמים רבות ציינו גדולי החסידות את הרושם שמותירים דברי תורה ותפילה גם במציאות הגשמית שבה נאמרו. על הבעש"ט מסופר (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 151), שפעם אחת היה עם תלמידיו בשדה, והורה להם לעמוד בעיגול, ושכל אחד ואחד יניח את ידו על כתף חברו. כשעשו כן, ראו לפתע אנשים רבים, עטופים בטליתות ועטורים בתפילין, ומתפללים. הסביר להם הבעש"ט שבמקום זה התפללו יהודים לפני יותר משלוש-מאות שנה. והוסיף ואמר: "מה שראיתם אינן התפילות עצמן, שכן התפילות עלו למעלה, אלא שמכל דבר שבקדושה נותר רושם, וזהו רושם אותיות התפילה".

לזכור את ה"אחד"

פעם אחת היה אדמו"ר הרש"ב בעיר גדולה, וטייל עם בנו, הרבי הרי"צ, ברחוב מרכזי. לאחר הטיל אמר הרבי לבנו, שבמקום מסויים בטויל נפלה לו 'מחשבה עליונה', והוא משער שבאותו מקום התפלל לפניו יהודי תפילת מנחה. אמר על כך אדמו"ר הרי"צ: "אותו יהודי התפלל תוך כדי מחשבות זרות ובלבולים, מחמת העוברים ושבים. ובכל-זאת זיכרו אותיות התפילה הקדושות את האוויר, עד כדי כך, שכאשר עבר הרבי במקום זה נפלה לו מחשבה עמוקה" (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 164).

לרבנו הזקן היה חסיד, איש פשוט ביותר, שנהג להאריך בתפילה. כל תפילה שלו הייתה באריכות — בין בערבית ובין בשחרית או מנחה, בין בחול ובין בשבת. החסידים התפללו לראות יהודי פשוט המתפלל כך, עד מיצוי הנפש, ושאלוהו לפשר התנהגותו זו. ענה ואמר: "שמעתי פעם מהרבי פירוש על 'שומר וזכור בדיבור אחד': בכל דיבור צריכים לזכור ולשומר את ה'אחד'". מהאמרה הזאת של הרבי הייתה לו חיות במשך עשרות שנים (ספר השיחות תרצ"ו עמ' 127).

ובידם צרור מחברות. זה כל מה שנותר מן הנדוניה המכובדת — רשימות צפופות וארוכות של בעלי-חוב.

בעלי נפש עדינה היו ר' דוד ורעייתו, ועל-כן לא העלו על דעתם לדחוק בבעלי-החוב לפרוע את חובותיהם. "איך נבקש מעניים עלובים אלה,

מצפוננו של ר' דוד לייסרו. הוא התקשה להשלים עם היותו נושה לאנשים רבים כל-כך, זמן רב כל-כך. "הבה נמחל לכולם בלב שלם על חובותיהם וה' הטוב ירחם עליהם ועלינו", יעץ ערב אחד לאשתו, אשר קיבלה את דעתו ללא עוררין.

למחרת החליטו בני-הזוג, כי מאחר שמחילתם על החובות שלמה ומוחלטת, הרי שאין עוד טעם לשמור את המחברות. אמרו ועשו — יצאו לחצר ביתם והעלו באש את כל המחברות. מעתה נותרו השניים חסרי אמצעים ונטולי מקור מחיה.

תקופת-מה עבר ר' דוד כמלמד ילדים ב'חדר'. לאחר זמן, כשנתווספו עוד כמה נפשות למשפחה, נאלץ לתור אחר פרנסה רווחית יותר, והחל לעבוד בניין. זאת, כמובן, מתוך הקפדה רבה על המשך קביעת עיתים לתורה.

יום אחד, בלכתו ברחוב, ראה ר' דוד דף-קודש מתגלגל על הארץ. הוא התכופף להרימו ואז גילה דף נוסף, ועוד אחד, ועוד אחד. בתוך כך הבחין כי למעשה מדובר במצבור גדול של ספרי קודש קרועים ובלויים, המתגוללים ברחובה של עיר ביזוי רב. אסף ר' דוד את הספרים, ככל שיכול, וריכזם במקום אחד.

סר לביתו ושיתף את רעייתו בחוויה המצערת שחווה זה עתה. מיד החליטו שניהם כי גאולת ספרי-הקודש מביזויים — מצווה היא לכל דבר ואסור להם להחמיצה. ר' דוד הציע כי ייסע לשוק ויקנה שם כמה שקים כדי לאסוף לתוכם את ספרי-הקודש הקרועים ולאחר מכן יטמנום באדמה כדת וכדין.

לא-קלה הייתה ההחלטה. חישוב מהיר העלה כי מחירם של השקים שווה לשכר כמה ימי עבודה מפרכים של ר' דוד. אף-על-פי-כן לא חזרו בהם בני-הזוג מכוונתם, וקיבלו עליהם לשאת בהוצאה הכספית. מתוך התרגשות של קדושה נמנו וגמרו זה עם זה, כי שניהם יחלקו ביניהם את שכר המצווה בשווה.

זה פשר הדברים הנרגשים שאמרה האלמנה הצעירה בטרם צאת מסע ההלוויה של בעלה לדרך. הנה כ-כן, כזאת הייתה התקופה וכאלה היו בני ירושלים של אותם הימים.

זכתה מרת נחמה בטלמן להאריך ימים ולחיות עוד כיוכל שנים לאחר בעלה. היא עזבה את העולם (לפני שנים אחדות) בשיבה טובה, מניחה משפחה ענפה של תלמידי-חכמים ומזכי הרבים, וכמובן — שקים מלאים וגדושים של מצוות ומעשים טובים.

(על-פי 'מאורות הדף היומי')

נציפייה לנאורה "אמר הקב"ה: בני נח צדיק היה, והייתי תופס בידו ומטייל עמו. אף אתם, שנקראתם צדיקים, שנאמר 'ועמך כולם צדיקים', לעתיד לבוא אף אני עתיד להיות מטייל עמכם, שנאמר 'והתהלכתי בתוכם'" (ילקוט שמעוני בראשית פרק יב)

הטיסה הארוכה הסתיימה בירושלים

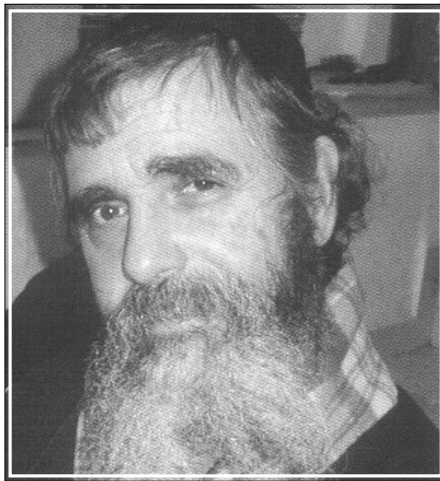
לדבר על הגילוי שחשף – נרדף ואויים. לבסוף נשבר ונטש את הצבא.

משבר האמון שחווה גרם לו זעזוע עמוק, והוא החל לחפש משמעות לחיים. "לא הייתה דת או כת ששמעתי עליה ולא הלכתי לבדוק אותה. אל היהדות הגעתי רק בסוף הדרך", הוא מספר. רב שפגש הציע לו לנסוע לחצר הרבי מליובאוויטש.

הביקור שינה את החיים

"הביקור במרכז חב"ד שינה את חיי", עולה הניצוץ בעיניו. "באתי לשם בערב שבו ערך הרבי התוועדות. עמדתי ליד אחד הקירות והתבוננתי. האולם היה מלא עד אפס מקום. הרבי דיבר כשלושת רבעי שעה, ואז הפסיק והכול פתחו בשירה. השירה נפסקה והרבי חזר לדבר. כך כמה וכמה פעמים. הניגונים חדרו לליבי. הרבי דיבר יידיש, ולכן לא יכולתי להבין, אבל חשתי שיש כאן דבר רציני ואמיתי. ההתוועדות נמשכה עד לפנות בוקר".

לאחר עוד כמה גלגולים, שבתוכם הייתה גם שנת התנדבות בקיבוץ שעלבים, עלה גדליה סופית (בשנת תשל"ה) ארצה. הוא הקים משפחה והתיישב בירושלים. יש לו תשעה ילדים וכמה נכדים. את רוב זמנו הוא מבלה כיום בלימוד תורה. "לפחות מילדי ומנכדי נחסכה דרך החתחתים שנאלצתי אני לעבור כדי להגיע אל האמת", הוא אומר.

בקר: "אל היהדות הגעתי רק בסוף הדרך"

אמריקנית עמוסת נשק, שאת פניה קיבלו קצינים וייטנמים. שפשפתי את עיניי בחוסר אמון למראה משאיות וייטנמיות שהעמיסו את הנשק ונסעו לדרקן".

המידע האסור

לאחר חקירה עקשנית הבין שעלה על קצהו של קרחון. הוא אסף נתונים, הצליב מידע וחיבר פרט לפרט. המסקנה הממה אותה: גורמים בצבא האמריקני ובתעשיות הנשק בארה"ב עסקו במכירת נשק לוייטנמים, בעוד אמריקה נלחמת נגדם. כשהחל

המלחמה האמריקנית בעיראק או הטייסים הסרבנים שעלו כקותרות יכלו במידת-מה לספק עליה מאולצת להבאת הסיפור שלהלן. אך כשמדובר בסיפור אישי מרתק ויוצא דופן – אין צורך בעילה. גדליה בקר הוא בהחלט סיפור כזה.

בביתו, שברחוב המלאך, ברובע היהודי, בעיר העתיקה, יושב גדליה על כורסה ומספר, בשקט ובנימה אגבית כמעט, את סיפורו האישי. ברגע אחד קורא גדליה את מבטי ההשתאות על פני השומעים, ואז הוא פורש על השולחן סדרת תצלומים ומסמכים, המאששים את דבריו.

טייס מצטיין

הוא נולד במסצ'וסטס לפני חמישים ושש שנים לאב שעסק בטקסטיל ולאם עקרת-בית. "ידיעותיי ביהדות היו אפסיות", הוא אומר בחצי חיוך וממהר לתקן, "בעצם, פחות מאפס. אפילו לא ידעתי שיש ליהודים דת משלהם". בהיותו בן עשרים התגייס לחיל-האוויר האמריקני ועבר בהצלחה הכשרה של טייס-קרב. כשהתבקש לצאת לחזית בווייטנאם, לא היסס ויצא לשם חזר אידאל ותחושת שליחות.

גדליה, באותם ימים מייקל בייקר, הצטיין בתפקידו ונשלח לביצוע משימות שהוגדרו סודיות ביותר. "הייתי טס מאות שעות בחודש, אף-על-פי שהפקודות הרגילות התיירו לטוס לכל היותר שמונים שעות חודשיות. לפעמים טסנו עד שמונה שעות ביום. קיבלנו רשימת מטרות ויצאנו להפציץ".

הכול התנהל כמצופה עד ליום שבו נחשף למידע שאותו אסור היה לו לדעת. "יום אחד נשלחנו למשימה בגמל ליד סייגון. פתאום הבחנתי באנייה

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

עניית אמן בהנחת תפילין

שאלה: מי שעומד בין תפילין של יד לשל ראש, וביתניים החלו לומר קדיש, האם עליו לענות?

תשובה: יש להשתדל להגיע לבית-הכנסת מוקדם, כדי להיות עטוף בטלית ועטור בתפילין לפני הקדיש הראשון. מי שנתאחר וכבר החלו באמירת קדיש, ימתין ויניח את התפילין לאחר סיום הקדיש.

לכתחילה אין להפסיק בשום דבר בין הנחת תפילין של יד לשל ראש. אם החזן החל לומר קדיש או קדושה וכדומה, לפי סידור בעל-התניא יענה רק על "דבר שבקדושה" (בקדיש: 'אמן יהא שמיא רבא', ואמן של 'דאמירן בעלמא'. בקדושה: 'קדוש', 'ברוך', 'מלך'. וכן על 'ברכו'). אולם אם כבר הפסיק לאלה, יש מקום להתיר הפסק לכל עניית חובה, כדין פסוקי דזמרה. לאחר מכן יברך 'על מצוות תפילין', על של-ראש.

לפי הבית-יוסף לא יענה מאומה, אלא ישתוק וישמע ויכוון למה ששליח-הציבור אומר, ונחשב לו כאילו ענה.

המקום יודאיקה שלך

יודאיקה - כפר חב"ד נק"ה
JUDAICA KPAR CHABAD

לתשמישי-קדושה ומוצרי יהדות

משלוחים לכל רחבי הארץ והעולם

תפילין * מזוזות * ספרי-קודש * כלי

כסף * קלטות וידאו חינוכיות

ותקליטורי מחשב * משחקים חינוכיים

הזמנות טלפונית מתקבלות בין השעות

18:00-10:00 ונשלחות באותו יום

טל' 1-700-704120

"שולחן שבת" עושה לכם שבת אחרת

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ללא תוספת דמי משלוח): 'יודאיקה', 1-700-704120

